

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă, în numele inculpatului Țîganaș Alexandru, împotriva sentinței Judecătorei Slobozia din 15 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2013 în cauza penală în privința lui

Țîganaș Alexandru Ion, născut la 23 februarie 1987, originar și domiciliat în s. Talmaza, r-nul Ștefan-Vodă;

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:

1. 22.05.2012- 15.06.2012 (prima instanță)

2. 05.10.2012- 15.01.2013 (instanța de apel)

3.16.05.2013- 12.06.2013 (instanța de recurs)

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Slobozia din 15 iunie 2012, **Țîganaș Alexandru** a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit.c) Cod penal la 7 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate la dosar, a constatat că **Țîganaș Alexandru**, la data de 25 martie 2012, seara, aflîndu-se la domiciliul său din s. Talmaza, r-nul Ștefan- Vodă, a maltrat-o pe sora sa, cet. Țîganaș Ina, aplicîndu-i lovituri cu pumnii în regiunea capului, provocîndu-i suferințe fizice și psihice.

Tot el, continuîndu-și acțiunile sale violente, la data de 01 aprilie 2012, seara, aflîndu-se la domiciliul menționat, repetat a maltrat-o pe sora sa, Țîganaș Ina, aplicîndu-i lovituri cu pumnii în regiunea capului, care s-au soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale a acesteia și au dus la decesul ei, la data de 05 aprilie 2012, în Spitalul raional Ștefan- Vodă.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri inculpatul și succesorul părții vătămate, prin care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului să-i fie stabilită, cu aplicarea art. 79 Cod penal, o pedeapsă mai blîndă, nonprivativă de libertate.

Apelanții au invocat faptul că inculpatul, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are un copil minor la întreținere, succesorul părții vătămate, care este mama sa, nu are pretenții față de el și nu dorește să fie pedepsit aspru, a comis infracțiunea pentru prima dată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2013, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că pedeapsa stabilită inculpatului este una legală și corespunde personalității lui, la aplicarea acesteia, instanța de fond a ținut cont de datele privind personalitatea inculpatului, de circumstanțele care agravează sau atenuează pedeapsa, de efectele lor prevăzute de art. 76-78 Cod penal.

5. În recursul ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă, în numele inculpatului, invocându-se prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se solicită casarea ambelor hotărâri judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care ultimului, cu aplicarea art. 90 Cod penal, să-i fie suspendată condiționat executarea pedepsei sau să-i fie aplicate, la stabilirea pedepsei, prevederile art. 79 Cod penal, cu numirea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Recurentul menționează că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise și nu a dorit decesul surorii sale, fapt care a fost o tragedie personală.

La fel, este invocat că instanțele de judecată, la individualizarea pedepsei inculpatului, nu au luat în considerație faptul că la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, fiind unicul întreținător al familiei sale.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârilor atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat sunt invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, conform cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă recurentul nu a specificat care este eroarea comisă de instanțele de judecată, ce ar motiva casarea hotărârilor.

Colegiul penal menționează că din argumentele expuse în recurs, este relevant temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Conform acestei prevederi legale, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, însă instanța de recurs nu poate reține temeiul invocat, hotărîrile contestate sunt legale și întemeiate, recurentul fiind de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 201¹ alin. (3) lit.c) Cod penal solicitînd doar aplicarea, la stabilirea pedepsei acestuia, a prevederilor art. 79 sau art. 90 Cod penal.

Însă, instanțele de judecată corect au menționat faptul că conform prevederilor art. 79 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, dacă s-au constatat circumstanțe excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrșirea infracțiunii, de comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvîrșite în grup la descoperirea acesteia.

Astfel, sunt juste concluziile instanței de apel precum că aplicarea, în privința inculpatului, a acestor prevederi legale nu este posibilă din motiv că circumstanțele reținute de instanțele de judecată ca: recunoașterea vinei, căința sinceră, vîrsta tînă, caracteristica pozitivă la locul de trai, lipsa antecedentelor penale, este unicul întreținător al familiei, are un copil minor la întreținere sunt niște circumstanțe atenuante ale cauzei dar care însă, nu au fost considerate de instanțele de judecată ca circumstanțe excepționale, fapt ce ar fi permis acestora, conform art.78 alin.(5) Cod penal, aplicarea unei pedepse mai blînde decît cea prevăzută de lege.

Cît privește argumentul recurentului privind aplicarea, la stabilirea pedepsei inculpatului, a prevederilor art. 90 Cod penal, la fel, nu poate fi reținut de instanța de recurs din motiv că nu a fost invocat în instanța de apel, fapt ce contravine alin.(2) al art. 427 Cod de procedură penală, conform căruia, pot fi invocate în recurs doar temeiurile care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Mai mult ca atît, Colegiul penal menționează că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvîrșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, față de cele comise, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, străduința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau a repara paguba cauzată, comportarea sinceră în cursul procesului.

Din aceste considerente, Colegiul penal menționează că la stabilirea pedepsei lui **Țiganaș Alexandru**, s-a ținut cont pe deplin de prevederile art. 75 Cod penal, fiindu-i

aplicată o pedeapsă echitabilă, adecvată personalității inculpatului, faptelor comise, dar și circumstanțelor cauzei.

În asemenea condiții recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă, în numele inculpatului *Țiganaș Alexandru Ion*, împotriva sentinței Judecătoriei Slobozia din 15 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2013 în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 iulie 2013.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

Dispozitiv

12 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă, în numele inculpatului Țiganaș Alexandru, împotriva sentinței Judecătorei Slobozia din 15 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2013 în cauza penală în privința lui

Țiganaș Alexandru Ion, născut la 23 februarie 1987, originar și domiciliat în s. Talmaza, r-nul Ștefan-Vodă;

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:

1. 22.05.2012- 15.06.2012 (prima instanță)

2. 05.10.2012- 15.01.2013 (instanța de apel)

3.16.05.2013- 12.06.2013 (instanța de recurs)

În conformitate cu pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă, în numele inculpatului **Țiganaș Alexandru Ion**, împotriva sentinței Judecătorei Slobozia din 15 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2013 în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la data de 03 iulie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti